

Hangisi kazanırsa kazansın, hepsi çok iyi olduğuna göre asıl kazanan sinema olacak!

39. İstanbul Film Festivali bu yıl pandemi koşulları nedeniyle 9-20 Ekim tarihleri arasında hem çevrimiçi hem kısmen fiziksel olarak yapılıyor. Festivalin, hepsi de izlenmeyi hak eden çok düzeyli filmlerden oluşan Uluslararası Yarışması'na ait izlenimlerimi jüri kararlarından önce, kişisel beğenilerime göre sıralayarak kendimce verdiğim yıldızları da ekledim.

Facebook'ta paylaş

WhatsApp

E-posta

A A

Erdoğan Mitrani

19 Ekim 2020 Pazartesi, 05:30

Abone Ol

1) Senaryosunu ünlü yazar yönetmen Mohammad Rasoulof'un yazdığı, 1975 Tahran doğumlu aktivist kadın yönetmen Mahnaz Mohammadi'nin çektiği "Peser-Mader / Oğul-Ana", bir yandan bir annenin neredeyse bir tragedya kahramanı gibi, bağınaz ve çağdışı geleneklerin boyunduruğunda imkânsız seçimler yapmaya zorlanmasını, diğer yandan da 12

yaşındaki oğlunun onu desteklemek için her türlü zorluklarla büyük dirençle mücadelesini müthiş duyarlı bir sinema tadıyla aktaran, başyapıt düzeyinde olağanüstü bir film. Kanımca yarışmanın en iyisi. (*****)

2) Meksikalı yönetmen Joshua Gil, Meksika'nın ormanlık kırsalında marihuana yetiştirmeye zorlanan, uyuşturucu kartellerinin acımasızlığıyla onlarla savaşıyor. Ordunun umursamazlığı arasında kapana kısılmış gibi yaşayan köylülerin çaresizliğini, yörenin pagan gelenekleri ile Hristiyanlığın mistisizmini fantastik imgelerle perdeye taşıyarak göklere, bulutlara, tabiatın anlaşılabilir gücüne dönük olağanüstü bir doğa destanına dönüştürüyor. Gerçekçi drama ile gerçeküstücü fantastik anlatıyı büyük başarıyla iç içe geçiren, anlatılması biraz güç, ancak izlenmesi müthiş heyecan verici olağanüstü bir çalışma. (**** 1/2)

3) Annabelle Attanasio'nun yazıp yönettiği "Mickey and the Bear / Mickey ve Ayı", Montana'da yaşayan, lise son sınıfta öğrencisi Mickey'in, Irak'ta savaşmış, travma sonrası stres bozukluğu problemleri olan, bağımlılık sorunları, yaşlanmış yeniyetme davranışları, kendine acıması ve acındırmasıyla kızını bilinçli ya da bilinçsiz istismar eden, alkol bağımlısı babası Hank'la istikrarsız ilişkisini, kızının gözünden anlatır. Attanasio, babasının fiilen ruhunu yiyip bitirdiği bu genç kızda belki de umutları ve geleceği beceriksiz ve kötücül bir yönetim tarafından yok edilmekte olan günümüz Amerikan gençliğini simgelemektedir. (**** 1/2)

4) Doğu Avrupa sinemasının yükselen yıldızlarından Ukraynalı Valentyn Vasyanoviç'in yazdığı, yönettiği, görüntü yönetmenliğini ve kurgusunu üstlendiği "Atlantis", 2025 yılında, Rusya-Ukrayna savaşının bitmesinden bir yıl sonraki çok yakın gelecekte, savaşlarla kırılmış Ukrayna topraklarında, katledilmiş doğanın, yıpranmış ya da yıkılmış iç mekânların haşin güzelliğini yansıtan, sabit ve simetrik tek planlarla savaş sonrasını öyküler. Vasyanoviç neredeyse hiç göstermediği bir savaşın sonuçları üzerinden, son yılların en sağlam en etkileyici savaş karşıtı filmini yapmıştır. (**** 1/2)

5) Brezilyalı Felipe Bragança, kendi var oluşunu ve sinema yapma amacını yeniden tanımlamak isteyen bir yönetmenin Brezilya'dan Mozambik'e oradan Portekiz'e, oradan da yeniden Brezilya'ya uzanan, gerçek ve içsel yolculuğunu, fantastik ve gerçeküstücü boyutlarıyla, melankolik, kışkırtıcı ve bir o kadar da eğlenceli bir sinema diliyle aktarır. Hem hüznü hem komik, kendine has büyüü olan şaşırtıcı ve etkileyici bir film. (****)

6) İzlandalı yazar yönetmen Rúnar Rúnarsson, "Yankılar"da tamamı sabit birer tek plandan oluşan 56 sekansla, birbiriyle bağlantısı olmayan, ancak bir yapbozun parçaları ya da bir yama işi gibi, giderek bütünlük kazanan anekdotlarla günümüz İzlandası'nın Noel ve Yeni Yıl vaktinde, duyarlı, insancıl ve son derece etkileyici bir portresini çiziyor. (****)

7) Xawery Zulawski'nin senaryosunu ünlü yönetmen babası Andrzej Zulawski 'nin yazdığı üçüncü uzun metrajı "Mowa ptaków / Kuş Dili", aykırı ve gerçeküstücü yapısıyla günümüz Polonyası'na da sivri dilli ve ironik bir eleştiri getirirken, birbirinden ilginç edebi ve sinemasal referansla benzersiz bir sinefil tadı da bırakır. Filmin sonlarındaki cenaze töreninin Michael Jackson'un "Thriller"inin parodisine dönüştüğü olağanüstü sekans unutulur gibi değil.

(****)

8) Almanya'da yaşayan Kosovalı sinemacı Visar Morina, yazıp yönettiği "Yabancı"da, Almanya'da kimya mühendisi olarak çalışan, işinin ve yaşamının tadını kaçıran bazı olayları etnik kimliğiyle bağlantılı zorbalık ve taciz olarak algılayan Kosovalı Arnavut Cafer'in kimlik krizine girmesini anlatır. Bütün dünyaya yayılmış olan yabancı düşmanlığı konusuna ustaca eğilen, ilginç, satır aralarındaki gizli ve karanlık mizahıyla etkileyici, iyi yazılmış iyi oynanmış bir film. (** 1/2)

9) Polonya sinemasının önde gelen yönetmenlerinden Malgorzata Szumowska, "Öteki Kuzu"da kendini çoban, kadınlardan oluşan grubu da sürü olarak adlandıran Charles Manson ile Mesih arası bir liderin müritleri arasında geçen bir bilinçlenme ve özgürleşme öyküsünü, cemaatin içindeki enste kadar uzanan boyun eğdirme ve tacize dayalı altyapıyı da su yüzüne çıkaran etkileyici bir feminist mesel olarak anlatıyor. (**1/2)

10) Ortadoğu kökenli, İngiltere doğumlu Zeina Durra, "Luxor"da, Suriye-Ürdün sınırında bir insani yardım ekibinde çalışmış olan İngiliz cerrah Hana'nın, 20'li yaşlarında bir süre yaşamış olduğu Mısır'ın Luxor kentine giderek, geçmişi ve bugünü arasında bir içsel yolculuğa çıkmasını anlatıyor. Turistik bir film yapmaktan kaçınmış da olsa, antik Luxor kentinin sık sık rol çalarak, dramatik öykünün önüne geçmesi filmin en büyük kusuru. (***)

11) Alex Piperno'nun "Denizaltısı da Olsun İsteyen Cam Temizleyici" filmiyle Leonie Krippendorff'un "Kokon / Koza" filmi, Erdoğan Mitrani, Festival Yarışmasına çok da uygun görmemiş.

39. İKSV Uluslararası Film Festivali Uluslararası Yarışma filmlerini sinema eleştirmeni Erdoğan Mitrani, günü gününe izleyip değerlendirdi. Darısı sinemaseverlerin başına, tabii izleme şansı bulabilirsek! Jürinin seçiminden önce bizim seçimimiz.